

Studenci so mrzli, hladni, vlažni, topli, ali pa še celo vroči. Najhladnejši so óni studenci, ki izvirajo blizu snežnikov in lednikov. Da so studenci, bolj topli in nekateri bolj hladni, ravná se po raznih priródnih razmérah. V obče se njih toplina ravná po zemljepisnej širjavi in po podnebji tistega kraja, v katerem izvirajo, še bolj pa po toplini kamenja ali zemeljskih skladov v ónih globočinah, iz katerih prihajajo. Iz globokejih krajev pod zemeljsko skorijo ko njih voda prihaja, tem toplejši so, ker se toplina rédoma mnóži proti zemeljskemu središču. Vroči studenci nahajajo se največ blizu gorečih ali ugaslih ognjenikov.

Popolnem čiste vode ni na svetu. Najbolj čista voda je dežnica in snežnica. Studenci imajo v sebi razne snoví. Toplina studencev ima mnogo upliva na množino v njih raztopljenih snovín; v obče jih imajo topli mnogo več v sebi nego mrzli. Nekateri studenci so zdravilni, posebno nekateri mrzli in gorki. Zdravilni studenci so pa največ tisti, ki imajo mnogo tujih snoví v sebi, zlasti raznovrstnih rudnin, in se imenujejo rudnice. Rudnice se imenujejo po tvarini, katere imajo največ v sebi. Take so: apnena voda, kremenčeva voda, kisla voda ali slatina, slane vode ali slanice, grenke vode ali grenčice, galúnate vode, vitrijolne vode, bakrenaste vode, solitarne vode, žvepleno-kisle vode, jodne vode i. t. d.

Otročje igre

v pésencah.

I.

Črno kravo, mólzo našo
Gregor žene v lög na pašo,
Star pastir in pogonjič,
Ne boji se vólka nič;
Leskováčo je prijél,
Čádi zvôneč sam pripél.
Zvôneč pôje prelepó,
Gregor glúh je na uhó,
Gregor glúh je na obé,
Kar najbélje sam on vé:
Krávico za rép drži,
Da je kám ne izgubí.
Príde krava do brvíce,
Do brvíce, do vodíce,
Napoji se ter napase,
Tamkaj mlada tráva rase.
Pási, pasi, krávica!
Kjer je mehka trávica;
Mléka dosti nam podéli:
Dvé čebríci,
Dvé keblíci,

Drôbno kašo z njim zabéli!
Mléčna kaša, mati naša
In otročja sládka paša!

II.

Vôli ženem vitorôge,
Vsák po štiri ima nôge.
V góbov jarem jih vklenímo
In brez kámbe naprezímo,
Da nam kóla križevátna
Zakričijo trdovrátna:
Préduja préma, zádnja préma
Cvili, vpíje, sála néma;
Pólza drgne sóro,
Kadar léze v góro;
Potogláva *) so kolésa;
Prégelj nêhće do ejesa!
Rés gospôdska, dobra kóla,
Bóg pomágaj nam iz dóla!
Héj, rusín, od sebe, bú!
Dáleč je še do domú;
Héj, rusín, od sebe, bú!

M-L.

*) Potogláv o je koló tedaj, kadar je tolí végasto, da se zvrača zdaj na vnénjo, zdaj na notranjo strán, ako teče.